

Når et samfund er under forandring, og når mennesker oplever modsatrettede følelser, skaber det nogle konflikter. I dette tilfælde splittes mange tokulturelle unge mellem på den ene side kærlighed til og loyalitet over for et tidligere hjemland og dets skikke og traditioner og på den anden side livsmønstre og fremtidsdrømme i Danmark, hvor de har valgt at leve deres liv.

For Det Radikale Venstre er det afgørende, at de unge, der er usikre på deres fremtid eller endda har valgt uddannelse og et moderne dansk mønster, ikke tvinges mod deres vilje til at følge andre skikke.

Det bringer mig så til de mere konkrete forslag i lovforslaget:

25-års-grænsen: Vi ønsker med denne grænse at give de unge noget mere tid til selv at modnes, før de beslutter, med hvem og i givet fald hvornår de skal giftes. Deres liv skal ikke ødelægges eller deres uddannelse nægtes dem, fordi f.eks. forældrene ønsker at følge deres egne kulturelle skikke. Det har jeg set for mange eksempler på, til at jeg kan undlade at reagere som lovgiver.

Som jeg har sagt i de korte bemærkninger tidligere: Fra radikal side vil vi gerne give et kraftigt signal til den gruppe borgere med en anden kulturel baggrund, der bor i vores land, om, at vi ikke vil have, at tvangsægteskaber foregår. Vi taler ikke om arrangerede ægteskaber i lovgivningen overhovedet, for i Det Radikale Venstre har vi intet imod arrangerede ægteskaber, blot de foregår frivilligt.

Jeg sagde også tidligere i en kort bemærkning, at dette er en kulturkamp. Det står jeg ved. Kvinderne i dette land har igennem flere generationer ført en frigørelseskamp. Vi vil gerne gøre de nye indvandrergupper i vores land opmærksomme på, at den er om ikke ført til ende så i hvert fald kommet så langt, at vi ikke vil være med til, at nogen af deres unge – fortrinsvis kvinder – skal føre en ny kvindefrigørelseskamp, som skal starte næsten forfra. Vi er kommet længere. Vi har holdninger til dette her.

Men det er altså ikke hensigten at forbyde ægteskaber eller at gennemføre forelskelseskontrol. Det handler blot om at undgå tvang. Det er udelukkende et spørgsmål om at give de unge bedre muligheder for indflydelse på deres eget liv.

Det andet forslag handler om boligbetingelser. Der vil jeg gerne sige, også til fru Birthe

Rønn Hornbech, som jeg var oppe og vende et par korte bemærkninger med: Vi har lært noget nyt. I Det Radikale Venstre forholder vi os til den tid, vi er i. Vi har ikke skiftet mening om, at vi ikke vil lave en diskriminerende lovgivning ved at stille boligkrav, men når vi ser koncentrationerne i visse boligområder i Danmark, har vi forståelse for, at en vellykket integration også har sit udgangspunkt i en ordentlig bolig.

Det skal ikke forstås sådan, at forskellige generationer ikke kan bo under samme tag. Det kan de også ifølge det nu fremlagte forslag.

Men vi vil gerne modvirke en for stor koncentration, for vi tror på, at det støtter integrationen. Det er udgangspunktet for dette forslag.

Vi tror ikke på, at det er gavnligt med sociale ghettoer, hvad enten man er dansker, eller man er udlænding. Det er faktisk svært at komme godt fra start i et nyt land, hvis man ikke har nogle ordentlige boligvilkår.

Derfor bør man også lægge mærke til, at det i de 78 forslag, der er fremsat af regeringen, i det, der så går under navnet integrationspakken, er en række tiltag, som beskriver, hvordan vi vil søge at give folk, der kommer til vores land, bedre boligvilkår, end det er lykkedes indtil nu. Fordi for stor sammenklumpning af folk, der har sociale problemer, giver en dårlig dagligdag. Det gælder både for dem, der er danske, og for dem, der er indvandrere.

Afslutningsvis vil jeg så godt understrege, at det ikke handler om at isolere Danmark. Det handler ikke om at få færre udlændinge hertil. Det handler tværtimod om at skabe de bedste betingelser for, at alle kan være med til at opbygge det næste Danmark, uanset hudfarve, kultur og etnisk oprindelse.

Til sidst skal jeg så bare lige i forhold til B 72 og B 73 sige, at vi ikke støtter forslagene. Vi synes, at de forslag, som regeringen har lagt frem, er bedre. Derfor støtter vi ikke de to forslag.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nu har jeg hørt hr. Henrik Svane sige flere gange, at det her skulle være et kraftigt signal fra det danske samfund om, at vi ikke ønsker tvang. Kunne man ikke godt forestille sig den situation, at de 12 mio. kr. faktisk var bedre brugt som et kraftigt signal, der ville sprede sig ganske gevaldigt, hvis man sørgede for, at man fik information ud om, at vi ikke vil acceptere tvang. Det er jo strafbart, så vi behøver ikke ny lovgivning mod det. Og kunne man ikke godt